

Karin Bojs. Min europeiska familj de senaste 54000 åren.

Albert Bonniers förlag.

Till mina stora favoriter i journalistkåren hör Karin Bojs, som skriver vetenskapsjournalistik i Dagens Nyheter. Alltid påläst och med ett brinnande intresse kan hon förmedla kunskap som den nördiga vetenskapspersonen inte förmår göra. Hon ger också tidningsartiklar ett förhöjt värde genom att inte bara vara uttryck för tyckande och spekulat. Karin Bojs står med ena foten i vetenskapen och den andra i nyhetsvärlden. Där passar hon bra.

Därför är det gott att just hon tar sig an ett ämne som är både svåröverskådligt och alltid politiskt laddat. Vilka är vi européer? Varifrån kommer vi och hur har vi utvecklats? I våra egen tradition av göticism och vurmande för svenska traditionen. I ett Europa brännmärkt av Hitlers raslära och Stalins utrensningar. I ett EU med allt fler nyfascistiska partier som hyllar det egna folket och den egna kulturen.

Det är inte lätt att nyktert, ärligt och med en nyfiken blick skildra vilka vi egentligen är och vad som är vårt ursprung. Karin Bojs kan och gör det på ett både lärt, personligt och underhållande sätt. Hon nämner den svenske rasbiologen Herman Lundborg och hans kvasivetenskapliga skallmätningar. Correns bokcirkel i höst kommer att möta mer av honom. Nu mäter ingen skallar längre. I centrum står den moderna DNA-forskningen som övertygande kan fastslå hur det förhåller sig med vårt ursprung och vilket oerhört finmaskigt nät som finns i vårt släkträd med olika övergripande grupper som idag lever samman som par, grannar och vänner. Karin Bojs kopplar sin egen DNA-kod med vad forskarna vet om de tidiga människornas liv och rörelse. Europa hade tre vågor av invandring och många av oss har sitt blandade ursprung i Mellanösten där homo sapiens korsades med neandertalaren. Samtidigt berättar Karin Bojs om hur djurens väg möter människans; hunden, katten och hästen. Våra tre viktigaste följeslagare i historien. Boken börjar och slutar med Karin Bojs egen släkt. Hon citerar psalmen Härlig är jorden; "Tidevarv komma tidevarv försvinna, slakten följa släktens gång" då hennes mamma begravdes. Berättelsen är en hisnande insikt om vår samhörighet med detta myller av generationer och rörelser av människor. Afrikaner är vi allesammans, sedan växer släkträdet till en labyrint där vi skiljs åt för att senare mötas igen. Karin Bojs ger liv åt både modern forskning inom genetiken och arkeologin som människans mångtusenåriga historia. En resa där vi själva som person är en försvinnande lite del. Att

boken dessutom berättar en mängd hemligheter om öltillverkning, Stonehenge, enskilda människoöden i stenåldern som Ötzi, gör den bara ännu bättre och mer underhållande. Spänn fast säkerhetsbältet och läs. Resan är som sagt hisnande.

Jakob Carlander